

EN MINDERIG KONCERT

Foranlediget af nyhedsbrevets ønske om beskrivelse af store oplevelser fremsender jeg nedenstående.

I mere end 50 år har jeg været en flittig gæst til Odense Symfoniorkesters koncerter. Der har gennem årene været mange højdepunkter, som det odenseanske publikum har kunne nyde godt af, men i denne lille beskrivelse vil jeg blot nævne ét, der for mit vedkommende i den grad har været en minderig koncert, en koncert jeg den dag i dag mindes med frydefuld gysen.

Koncerten, jeg her tænker på, er Benjamin Britten's "War Requiem", der blev opført den 15. april 1994. Værket havde sin uropførelse i forbindelse med indvielsen af den genrejste katedral i Coventry, et enestående bygningsværk, der blev rejst på ruinerne af den sønderbombede katedral som et efterkrigsmonument til forsoning.

På podiet stod en af de ypperligste dirigenter verden har set, og som desværre døde i en alder for ung, en dirigent, der om nogen havde et dybfølt kendskab til den engelske musiklitteratur, og som på enestående vis blev formidlet gennem en lang perlerække af ikoniske indspilninger for pladeselskabet Chandos. Navnet er Richard Hickox, der også denne aften fuldstændig havde greb om det kæmpeopbud af dygtige musikere, solister og kor.

"Kunstnere er kunstnere fordi de har en ekstra sensibilitet, måske et hudlag mindre end andre mennesker. De største har den ubehagelige uvane at have ret om mange ting længe før deres tid. Så, når du hører en kunstner sige noget eller gøre noget, der er upopulært, så tænk på ekstra sensibilitet. Det er et stolt privilegium at være kunstner, men det kan også være pinefuldt" dette blev sagt af Benjamin Britten, der gennem sit sociale engagement ville nyttiggøre sig med sin kunst i sin samtid. Dette fantastiske værk, War Requiem, blev en voldsom og gigantisk oplevelse at høre live.

Værket rækker ud efter evigheden med sit tidløse budskab og enhver, der lytter til dette storværk, vil blive inddraget af dets universelle humanisme.

P. Visti Hansen
Odense C